

kunstnerisk Samling — i Almindelighed har man jo begge Dele i vore Provinsmuseer. For Statens Bidrag har der ikke været nogen fast Regel. Man har begyndt med at være sparsommelig, men efterhaanden som Aarene ere gaaede, ere Fordringerne stegne. Til Odense Stiftsmuseumsbygning, der skulde koste 100,000 Kr., ydede Staten f. Eks. 10,000 Kr., men gav derefter i 1895 yderligere 21,500 Kr., hvilket var Halvdelen af Udgifterne ved en Udvidelse, altsaa godt 31,000 Kr. til en Bygning, der ialt kom paa omtrent 150,000 Kr. Til Aarhus Museum blev der fra Statens Side ydet 35,000 Kr., senere suppleret med et rentefrit Laan paa 15,000 Kr. Til Stiftsmuseet i Maribo 23,000 Kr., til Stiftsmuseet i Aalborg 20,000 Kr., til Stiftsmuseet i Ribe 15,000 Kr., til Museet i Randers — som er vort Smerensbarn, idet Bygningen er ved at falde ned — er man gaaet med til at bevilge 30,000 Kr., hvilket skulde være Halvdelen. Endelig har man til Herning, denne midtjydske By, hvor man mente, der var ganske særlige Forhold til Stede, ydet det ekceptionelt store Beløb af 31,000 Kr. som Tilskud til en Museumsbygning. Men naturligvis, alt dette har været til bestaaende Museer.

Hvad der her er Tale om, er Bevilgelse af et Statstilskud, nærmest til en Kunstudstillingsbygning, en Bygning, hvori der skulde udstilles Malerier og Billedhuggerarbejder, som danske Kunstnere udlaaene til Vejen Kunstforening til Ophængning i Museet. Mange Kunstnere have stillet sig velvilligt til denne Tanke om at udlaaene Billeder til Museet — naturligvis med Ret til til enhver Tid at forlange Malerierne tilbage —, er det noget ganske nyt, man kommer ind paa. Den Art Udstillingsbygninger have vi ellers ikke. Det kan jo være, at Gennemførelse af denne nye Tanke kan bidrage i høj Grad til at give Befolkningen ude i Landet Smag for at se god Kunst, og Tanken er derfor tiltalende, navnlig naar Malernes Interesse for at sende Billeder til Udlaan kan holdes vedlige. Et andet Spørgsmaal er naturligvis, om der til Realiseringen af en saadan Tanke med Rimelighed udkræves en Bygning til 70,000 Kr., en saa stor Bygning, at den, saa vidt det kan skønnes efter den indsendte ganske lille Skitse, vil omfatte 3,000 Kvadratalen Gulvflade.

Overses maa det ikke, at en Bevilling til denne Tankes Realisation vil kunne medføre ikke faa Konsekvenser. Naar vi hidtil have staaet overfor de 6—7 andre Tilfælde, hvor Staten har ydet Bidrag til

Museumsbygninger, have vi som første Betingelse stillet den, at der eksisterede et Museum, at der der paa Stedet fandtes en Samling, tilvejebragt gennem Aarrækkers Arbejde og Udgift. Det næste var saa Spørgsmaalet om Resten af Pengene. Der ere vi i de senere Aar naaede til kun at forlange, at Halvdelen af Pengene skal tilvejebringes fra anden Side. Om vi nu gik til Tilvejebringelse af Udstillingsbygninger med det her paatænkte Formaal, altsaa til at give Plads for Vandresamlinger og som paatænkt til laante Malerier, udvides ganske sikkert Kredsen af de Byer, som kunde melde sig med Krav, ganske betydeligt. Men det bliver naturligvis Fremtidens Sag at afgøre, hvor langt man mener at burde gaa i den Retning.

Hvad der i det foreliggende Tilfælde først maa undersøges, naar Sagen bliver henvist til Undersøgelse, er Spørgsmaalet om, hvad Midler og Veje man har til at skaffe sig ikke blot den anden Halvdel af Byggesummen — den antager jeg nok, de se sig i Stand til at skaffe —, men ogsaa Midlerne til at holde Sagen i Gang, bevare Bygningen for sit Formaal osv. Vejen Kunstforening, der andrager om Tilskuddet, er, som man kunde vente sig, lille. Den har efter det for nylig offentliggjorte Regnskab for sidste Aar 224 Medlemmer, der hver giver 2 Kr. om Aaret i Kontingent, og den slutter Aaret med en Kassebeholdning paa 5 Kr. Det er sikkert en lille energisk og arbejdsivrig Forening, men det høje Ting vil se, at det ikke er en Forening, der kan danne en solid Basis for Bevareningen og Driften af en saa stor Museumsbygning. Vedligeholdelsen af en monumental Bygning, som det har kostet 70,000 Kr. at opføre, vil jo andrage en Del. Der skal ogsaa ansættes en Opsynsmand, til hvem der mærkeligt nok efter den lille Skitse ikke er paaregnet nogen Bolig i Museumsbygningen, hvad der jo vil medføre, at hans Løn maa forøges. Saa er der Opvarmningen, der paa et Museum andrager ikke saa lidt, da alt maa holdes opvarmet hele Vinteren. Saa er

Rettelse.

Sp. 5362 nederst tilføjes:

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af §§ 8, 9 og 11 i Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 om Hjælpekasser.